

кой-то ся държѣло ягко и духовенство-то, та мнозина отъ пастыри-ты пострадали за своѣ-тѣ вѣрность камъ него. Особитѣ услужъ камъ злочесто-то отечество въ тоя случай показала Троицка-та лавра. Цѣлы 16 мѣсяца тя издържала тяжкѣ обсадж, макаръ 30 хыляды душъ неприятели, подѣ начялство-то на най-добры-ты поляшкы главатары, да ся нагѣвали съ жестоки пристѣпы върху ѳ, и да хвърляли непрѣстанно по стѣны-ты и храмове-ты ѳ съ 60 орждя. Иноци-ты и прости-ты жители подѣ нейнѣ-тѣ власть ся не вдавали нити на най-храбры-ты войници. Св. Сергій ся явявалъ на братія-та, та гы укрѣпывалъ, ако и да паднѣли повече отъ 800 душъ отъ тѣхъ, отъ мечъ и болестъ, дордѣ траяла обсада-та, нѣ лавра-та имъ остояла. Освѣнъ това, тя дваѣ на своѣ смѣтѣхъ прѣхранила Москвѣ въ врѣмя на гладъ, и кога-то Шюйскый ѳ попросилъ и другѣ още помощь, тя си обрала сѣдины-ты и снаряды-ты, та му гы дала.

Безврѣменно-то умираніе на Скопина-Шюскаго и побѣда-та на Жолкевскый подѣ Блушина най-послѣ свалили Василя отъ прѣстола. Столица-та му ся показала невѣрна, и бояре-ты го постригали въ Чюдовѣ на силѣ, въпреки волю-тѣ на патрика. Намѣсто него, Метиславскый прѣдложилъ на сѣвѣта да избержѣ за царь Владислава. А патрикъ-тѣ гы убѣждавалъ да не жертвуватъ тѣхъ черковѣ-тѣ за приврѣмenni сгоды, сѣвѣтуваещѣ гы да даджѣ коронѣ-тѣ на младыя Михаила Романова, внука на царицѣ Анастасіѣ, — съпрѣжѣ-тѣ на Ивана VI-ый, Грозный. Нѣ появяніе-то на Жолкевскый подѣ стѣны-ты на Москвѣ и интригы-ты на Салтыкова накарали повече-то отъ членове-ты на сѣвѣта, да склоняѣ камъ-то странѣ-тѣ на Владислава, и да го провъзгласятъ за царь по условія-та, кои-то прѣдложилъ Гермогенъ: Прѣди да ся въцари, да приеме Православнѣ-тѣ вѣрѣ, и да си прѣсѣче сношенія-та съ папѣ-тѣ; да постави подѣ закона, за да ся наказва сякой, кой-то смѣе да ся отмѣтне отъ православнѣ-тѣ вѣрѣ; да ся ужени за Русскынѣ; да испѣди сичкы-ты Поляци изъ Россіѣ; и да си бѣде независимъ отъ краля имъ. Сигизмундъ не рачилъ да приеме прѣдложеніе-то му, ами поискалъ да завладѣе Россіѣ съ силѣ-тѣ на свое-то орждіе. Тогава Гермогенъ развѣрзалъ Руссы-ты отъ клятвѣ-тѣ, коѣ-то дали Владиславу, и гы благословилъ да ся опълчатъ на срѣщѣ му за свое-то отечество. Тѣхъ народѣ-тѣ зѣлъ да ся въорѣжява подѣ прѣдводителство-то на Ляпунова. Поляци-ты ся заканили Гермогену да го убиѣтъ; а бояри-ты отъ сѣвѣта го накарали да смири духове-ты на народа, и да запрятѣ Ляпунову да